

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani (V. Ciumac)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (V. Sîrbu, V. Mihaila, A. Minciuna)

ÎNCHEIERE

05 iunie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Valeriu Doagă
Tamara Chișca-Doneva
Victor Burduh

examinând admisibilitatea recursului depus de Oleg Eni, Iulia Furtună, Daniel Martin, Veronica Mihailov-Moraru, Ion Postu și Feodosia Tîșcic,

în cauza de contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată depusă de Oleg Eni, Iulia Furtună, Daniel Martin, Veronica Mihailov-Moraru, Ion Postu, Feodosia Tîșcic, Laura Urschi și Elena Belei împotriva Uniunii Avocaților din Republica Moldova, intervenienți accesorii Artur Airapetean, Ion Căpățînă, Ludmila Spînu, Alla Chebac, Tudor Coadă, Petru Drăguță, Vasile Guzun, Lucian Rogac, Adrian Tăbîrță, Eugeniu Tetelea, Gheorghe Vlas, Gheorghe Ulianoschi, Viorel Grajdian, Procopie Zaharia și Ion Vîrlan privind anularea hotărîrii,

împotriva deciziei din 31 octombrie 2018 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă :

La 10 februarie 2016, Oleg Eni, Iulia Furtună, Daniel Martin, Veronica Mihailov-Moraru, Ion Postu, Feodosia Tîșcic, Laura Urschi și Elena Belei au depus cerere de chemare în judecată împotriva Uniunii Avocaților din Republica Moldova privind anularea hotărîrii.

În motivarea acțiunii au invocat că la 29 ianuarie 2016, Consiliul Uniunii Avocaților, ca urmare a examinării cererii lui Ion Vîrlan, a hotărât anularea hotărîrii CoUA din 26 iunie 2015 privind numirea Comisiei Speciale pentru alegerea membrilor Comisiei de Licențiere a profesiei de avocat; anularea hotărîrii Comisiei Speciale privind alegerea membrilor Comisiei de Licențiere din 22 septembrie 2015 privind alegerea și validarea rezultatelor alegerii membrilor Comisiei de Licențiere. A fost anunțat un nou concurs pentru alegerea membrilor Comisiei de Licențiere, fiind numită o Comisie Specială pentru alegerea membrilor Comisiei de Licențiere.

Dispozitivul hotărîrii contestate a fost plasat la 02 februarie 2016 pe site-ul oficial al Uniunii Avocaților.

Au menționat că respectiva hotărâre, precum și cererea dlui Ion Vîrlan nu au fost comunicate expres Comisiei de Licențiere, necătfînd la faptul că potrivit art. 43 alin.

(10) din Statutul Profesiei de avocat Consiliul Uniunii Avocaților se pronunță în termen de cel mult 30 de zile de la data sesizării, prin hotărâre motivată, care va fi comunicată în cel mult 15 zile de la data pronunțării.

La 02 februarie 2016 reclamanții care și erau membrii Comisiei de Licențiere, au solicitat revizuirea hotărârii CoUA din 29 ianuarie 2016 în cadrul ședinței extraordinare a Consiliului. Totodată au solicitat prin cerere eliberarea unei copii a hotărârii motivate, a procesului-verbal al ședinței CoUA din 29 ianuarie 2016, precum și înregistrarea audio a ședinței CoUA din 29 ianuarie 2016. Până la data înaintării cererii de chemare în judecată, Consiliul UA nu au prezentat nimic din cele solicitate.

Au indicat că la 03 februarie 2016 la ședința extraordinară a Consiliului UA s-a decis, conform informației oficiale plasate pe site-ul oficial al UA, constituirea Comisiei Speciale privind alegerea membrilor Comisiei de Licențiere a profesiei de avocat în număr de 13, cât și s-a anunțat concurs privind alegerea membrilor Comisiei de Licențiere a profesiei de avocat începând cu data de 03 februarie 2016.

Consideră că contestația depusă la 02 februarie 2016 a fost respinsă deoarece hotărârea din 29 ianuarie 2016 a rămas în vigoare, generând efecte pseudo juridice.

Cu hotărârea Consiliului UA din 29 ianuarie 2016 în partea în care o contestă nu sunt de acord, o consideră neîntemeiată și ilegală din următoarele motive.

La 26 iunie 2015 Consiliul UA a adoptat Hotărârea privind numirea Comisiei Speciale din 21 membri pentru alegerea membrilor Comisiei de Licențiere a profesiei de avocat. În componența Comisiei Speciale au intrat toți membri în exercițiu a Consiliului UA în număr de 18 și 3 profesori universitari notorii. Comisia respectivă a organizat concursul pentru alegerea a 11 membri ai Comisiei de Licențiere: 8 avocați cu o vechime în profesie de cel puțin 5 ani și 3 profesori titulari de drept. Rezultatele alegerii membrilor Comisiei de Licențiere au fost aprobate unanim de către Comisia Specială alcătuită din 21 persoane. Membrii Comisiei de Licențiere au fost aleși reclamanții, precum și avocații Vasile Guzun, Viorel Grajdan și Alla Chebac.

La 25 septembrie 2015 Comisia Specială și-a încetat activitatea de drept odată cu alegerea președintelui și secretarului Comisiei de Licențiere a profesiei de avocat, moment în care ultima și-a început activitatea. Astfel, în perioada din 25 septembrie 2015 – 29 ianuarie 2016 Comisia de Licențiere și-a organizat și desfășurat activități privind reorganizarea și îmbunătățirea mecanismului de accedere în profesie, publicând toate hotărârile adoptate și subiectele discutate în cadrul ședințelor pe pagina web www.avocatul.md la compartimentul Comisia de Licențiere; elaborarea Regulamentului de activitate al Comisiei pentru asigurarea transparenței; elaborarea de noi teste și subiecte după criterii noi și uniforme, în raport cu standardele impuse în domeniu; colaborarea cu partenerii străini care și-au oferit suportul în asistența membrilor la planul de activități preconizat în reformarea activității Comisiei de Licențiere etc.

Evidențiază că, la 11 decembrie 2015 prin decizia Comisiei de Licențiere au fost admiși în profesia de avocat 16 candidați în baza art. 10 din Legea cu privire la avocatură și anume foști procurori și judecători ori doctori în drept, care beneficiază de accedere privilegiată în avocatură. La 22 ianuarie 2016 încă 3 candidați au fost admiși în profesia de avocat în baza art. 10 al Legii cu privire la avocatură.

La 04 ianuarie 2016 avocatul Ion Vîrlan, a depus la Consiliul UA o contestație. Membrii Comisiei de Licențiere nu au fost invitați să participe la examinarea

contestației și nici nu au avut acces la aceasta, făcând cunoștință cu contestația depusă abia după adoptarea Hotărârii Consiliului din 29 ianuarie 2016.

Subliniază că cererea lui Ion Vîrlan a fost depusă tardiv, în condițiile în care primul act administrativ Hotărârea Consiliului UA din 26 iunie 2015 se contestă în termen legal de 15 zile de la comunicare, iar al doilea, Hotărârea Comisiei Speciale din 22 septembrie 2015 se contestă în termen de 30 zile de la comunicare.

Consiliul UA a anulat la 29 ianuarie 2016 propria hotărâre din 26 iunie 2015 și Hotărârea Comisiei Speciale din 22 septembrie 2015.

Potrivit art. 43 alin. (12) din Statutul profesiei de avocat, hotărârile adoptate de Consiliul Uniunii Avocaților sunt obligatorii. Caracterul obligatoriu este opozabil Consiliului însăși. Deși hotărârile menționate, la data anulării retroactive a acestora, erau acte consumate, totuși Consiliul UA a intervenit abuziv peste mai mult de 7 luni de la adoptare asupra unei hotărâri proprii, perfect legale și peste mai mult de 4 luni asupra unei Hotărâri perfect legale a Comisiei speciale. Nici o prevedere legală nu oferă Consiliului UA o atare prerogativă. Consideră că nu există temei legal de revocare a persoanelor alese în Comisia de Licențiere, deoarece actul de numire deja s-a realizat, iar anularea ulterioară a actului de numire nu produce vreun efect asupra mandatului.

A specificat că hotărârea contestată este emisă de CoUA în condițiile în care au fost deja respinse mai multe contestări similare, adresate de alte persoane pe același temei, aceluiași Consiliu UA.

Reieșind din cele menționate, consideră Hotărârea Consiliului UA din 29 ianuarie 2016 ilegală în fond, emisă contrar prevederilor legii, cu încălcarea competenței și cu încălcarea procedurii stabilite.

Solicită reclamanții anularea Hotărârii Consiliului Uniunii Avocaților din 29 ianuarie 2016 în partea privind – admiterea parțială a cererii de revizuire a dlui Vîrlan Ion și anularea hotărârii CoUA din 26 iunie 2015 privind numirea Comisiei Speciale pentru alegerea membrilor Comisiei de Licențiere a profesiei de avocat; anularea hotărârii Comisiei Speciale privind alegerea membrilor Comisiei de Licențiere din 22 septembrie 2015 privind alegerea și validarea rezultatelor alegerii membrilor Comisiei de Licențiere; anunțarea unui nou concurs pentru alegerea membrilor Comisiei de Licențiere; a numi o Comisie Specială pentru alegerea membrilor Comisiei de Licențiere.

Prin încheierea protocolară din 13 mai 2016 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani au fost atrași în calitate de intervenienți accesorii membrii comisiei de licențiere Artur Airapetean, Ion Căpățînă, Ludmila Spînu, Alla Chebac, Tudor Coadă, Petru Drăguță, Vasile Guzun, Lucian Rogac, Adrian Tăbîrță, Eugeniu Tetelea, Gheorghe Vlas, Gheorghe Ulianovschi, Viorel Grajdian, Procopie Zaharia.

Prin hotărârea din 28 iunie 2016 a Judecătoriei Rîșcani, mun.Chișinău, s-a admis integral cererea de chemare în judecată, s-a anulat hotărârea Consiliului Uniunii Avocaților din 29 ianuarie 2016 în partea privind admiterea parțială a cererii de revizuire a d-lui Ion Vîrlan și anularea hotărârii Consiliului Uniunii Avocaților din 26 iunie 2015 privind numirea Comisiei Speciale pentru alegerea membrilor Comisiei de Licențiere a profesiei de avocat; anularea hotărârii Comisiei Speciale privind alegerea membrilor Comisiei de Licențiere din 22 septembrie 2015 privind alegerea și validarea rezultatelor alegerii membrilor Comisiei de Licențiere; anunțarea unui nou concurs pentru alegerea membrilor Comisiei de Licențiere; numirea unei Comisii Speciale pentru alegerea membrilor Comisiei de Licențiere.

Prin decizia din 14 decembrie 2016 a Curții de Apel Chișinău s-a respins apelul declarat de către Uniunea Avocaților din Republica Moldova și Eugen Tetelea, cu menținerea hotărârii Judecătoriei Rîșcani, mun.Chișinău din 28 iunie 2016.

Prin decizia din 24 mai 2017 a Curții Supreme de Justiție s-a admis recursurile declarate de avocatul Sergiu Barbăneagră în interesele Uniunii Avocaților din Republica Moldova și Eugeniu Tetelea, s-a casat decizia Curții de Apel Chișinău din 14 decembrie 2016 și hotărârea Judecătoriei Rîșcani, mun.Chișinău din 28 iunie 2016, cu trimiterea cauzei la rejudecare la Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani în alt complet de judecată.

Prin încheierea din 21 iunie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani a fost atras în calitate de intervenient accesoriu de partea pîrîtului Ion Vîrlan.

Prin hotărârea din 16 februarie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani s-a admis cererea de chemare în judecată depusă de reclamantii.

S-a anulat hotărârea Consiliului Uniunii Avocaților din Republica Moldova din 29 ianuarie 2016 în partea ce ține de admiterea parțială a cererii de revizuire a d-lui Ion Vîrlan și anularea hotărârii Consiliului Uniunii Avocaților din 26 iunie 2015 privind numirea Comisiei Speciale pentru alegerea membrilor Comisiei de Licențiere a profesiei de avocat; anularea hotărârii Comisiei Speciale privind alegerea membrilor Comisiei de Licențiere din 22 septembrie 2015 privind alegerea și validarea rezultatelor alegerii membrilor Comisiei de Licențiere; anunțarea unui nou concurs pentru alegerea membrilor Comisiei de Licențiere; numirea unei Comisii Speciale pentru alegerea membrilor Comisiei de Licențiere ca ilegală.

Pentru a decide astfel, instanța de fond cu referire la pretenția reclamantilor cu privire la anularea hotărârii Consiliului Uniunii Avocaților din 29 ianuarie 2016 în partea privind admiterea parțială a cererii de revizuire a dlui Vîrlan Ion și anularea hotărârii Consiliului Uniunii Avocaților din 26 iunie 2015 privind numirea Comisiei speciale pentru alegerea membrilor Comisiei de licențiere a profesiei de avocat, a reținut că, Comisia de licențiere a profesiei de avocat este una dintre comisiile Uniunii Avocaților, activitatea căreia este independentă de Uniunea Avocaților și organele sale de conducere. Astfel, spre deosebire de Comisia pentru etică și disciplină, membrii căreia sunt aleși și revocați de către Congresul Uniunii Avocaților (art. 37 lit. a) din Legea cu privire la avocatură), membrii Comisiei de licențiere a profesiei de avocat sunt aleși de către o comisie specială, numită în acest sens de Consiliul Uniunii Avocaților (art. 43, alin. (2) din Legea cu privire la avocatură). Consacrarea legală în Legea cu privire la avocatură a procedurii de desemnare a membrilor Comisiei de licențiere a profesiei de avocat constituie o garanție a independenței acestora și a exercitării cu imparțialitate a atribuțiilor ce le revin conform Legii cu privire la avocatură, care la rîndul ei nu reglementează sub nici o formă posibilitatea revocării de către organele de conducere a Uniunii Avocaților a membrilor Comisiei de licențiere a profesiei de avocat. Astfel reclamantii au fost aleși legal în calitate de membri ai Comisiei de licențiere a profesiei de avocat, în baza unui concurs public, transparent. Totodată, prin hotărârea Consiliului Uniunii Avocaților din Republica Moldova din 26 iunie 2015 privind numirea Comisiei Speciale pentru alegerea membrilor Comisiei de licențiere a profesiei de avocat s-au desemnat membrii acestei comisii, care și-a încheiat activitatea odată cu alegerea membrilor Comisiei de licențiere a profesiei de avocat.

Corespunzător, prin hotărârea Consiliului Uniunii Avocaților din Republica Moldova din 26 iunie 2015 privind numirea Comisiei Speciale pentru alegerea

membrilor Comisiei de licențiere a profesiei de avocat și-a consumat definitiv efectele, iar situația juridică apărută în rezultatul producerii acestor efecte, a devenit irevocabilă, rezultatele alegerii membrilor Comisiei de licențiere a profesiei de avocat devenind cunoscute în rîndul avocaților prin publicare pe site-ul oficial al Uniunii Avocaților.

În atare circumstanțe prin anularea Hotărîrii Consiliului Uniunii Avocaților din Republica Moldova din 26 iunie 2015 privind numirea Comisiei Speciale pentru alegerea membrilor Comisiei de licențiere a profesiei de avocat și anularea hotărîrii Comisiei Speciale privind alegerea membrilor Comisiei de licențiere din 22 septembrie 2015 privind alegerea și validarea rezultatelor alegerii membrilor Comisiei de licențiere, după o perioadă îndelungată de timp în cadrul căreia deja Comisia de licențiere a început activitatea, contravine principiului securității raporturilor juridice.

Totodată, irevocabilitatea mandatului membrilor Comisiei de licențiere a profesiei de avocat presupune faptul că nici un organ de conducere al Uniunii Avocaților nu poate revoca mandatul membrului Comisiei de licențiere a profesiei de avocat, atît timp cît acesta nu a expirat, iar în cazul dacă membrul Comisiei de licențiere a profesiei de avocat, în virtutea unor circumstanțe obiective sau subiective nu mai dorește să dețină această calitate, el poate să-și dea demisia. În situația în care membrul Comisiei de licențiere a profesiei de avocat, ales în mod legal în această calitate, are intenția de a-și duce la bun sfîrșit mandatul încredințat de Comisia specială pentru alegerea membrilor Comisiei de licențiere profesiei de avocat și corespunde întru totul exigențelor stabilite de lege pentru ocuparea acestei funcții, este interzisă revocarea acestuia din funcție, or Legea cu privire la avocatură nu reglementează o asemenea posibilitate.

Instanța a menționat că prin Hotărîrea Consiliului Uniunii Avocaților din Republica Moldova din 29 ianuarie 2016, de facto, s-a revocat mandatul membrilor Comisiei de licențiere a profesiei de avocat, iar ca efect a încetat și mandatul lor de membri ai acestei Comisii, contrar normelor constituționale și legale care impun respectarea termenului mandatului membrilor Comisiei de licențiere decurge din rațiunea asigurării independenței persoanelor respective față de acei care au votat pentru alegerea sau numirea lor, precum și față de organele de conducere ale Uniunii Avocaților, or în cazul dat, hotărîrea Consiliului Uniunii Avocaților din 29 ianuarie 2016 a fost emisă fără a lua în considerație aceste argumente.

Instanța a evidențiat că hotărîrea Consiliului Uniunii Avocaților din 29 ianuarie 2016 nu a fost motivată, încălcînd în așa mod și prevederile art. 43 alin. (10) din Statutul profesiei de avocat. Nemotivarea unei hotărîri, în condițiile în care un act normativ prevede necesitatea motivării, reprezintă un fapt ilegal, care privează persoanele vizate de hotărîre să exercite efectiv dreptul de a o contesta. Astfel hotărîrea Consiliului Uniunii Avocaților din 29 ianuarie 2016, în partea contestată de către reclamânți, este ilegală în fond și emisă contrar prevederilor legii, ceea ce constituie temei incontestabil de anulare a acesteia prin prisma prevederilor art. 26 din Legea contenciosului administrativ.

Instanța a concluzionat că reieșind din prevederile art. 39 li.a)–o) din Legea cu privire la avocatură, nu rezultă sub nici o formă competența Consiliului Uniunii Avocaților de a anula hotărîrile Comisiei speciale privind alegerea membrilor Comisiei de licențiere a profesiei de avocat, și nici revocarea din funcție a membrilor Comisiei de licențiere a profesiei de avocat, fără vreun motiv.

Astfel, la adoptarea hotărârii din 29 ianuarie 2016, în partea contestată de către reclamantă, Consiliul Uniunii Avocaților din Republica Moldova și-a depășit atribuțiile stabilite în art. 39 din Legea cu privire la avocatură, ceea ce constituie temei suplimentar de anulare a acesteia.

Cu referire la pretenția reclamantilor cu privire la anularea hotărârii în partea privind anularea hotărârii Comisiei Speciale privind alegerea membrilor Comisiei de Licențiere din 22 septembrie 2015 privind alegerea și validarea rezultatelor alegerii membrilor Comisiei de Licențiere, instanța a reținut că adoptarea hotărârii contestate nu a fost precedată de înștiințarea legală a membrilor Comisiei de Licențiere, și nu s-a acordat acestora posibilități de a participa la ședința Consiliului Uniunii Avocaților din 29 ianuarie 2016, la care s-a pus în discuție cererea lui Ion Vîrlan, astfel fiind admisă o încălcare de procedură esențială, care afectează în mod evident legalitatea hotărârii. Totodată hotărârea contestată nu le-a fost adusă reclamantilor la cunoștință în formă motivată, încălcându-se prevederile art. 43 alin. (10) din Statutul profesiei de avocat. Lipsa transparenței la adoptarea hotărârii contestate denotă faptul că au fost admise grave încălcări de procedură, ceea ce constituie temei de anulare a acesteia în baza art. 26 alin. (1) lit. c) din Legea contenciosului administrativ.

Instanța a conchis că, din moment ce s-a constatat caracterul ilegal al hotărârii Consiliului Uniunii Avocaților din Republica Moldova din data de 29 ianuarie 2016 în partea ce se referă la anularea hotărârii Consiliului Uniunii Avocaților din 26 iunie 2015 privind numirea Comisiei Speciale pentru alegerea membrilor Comisiei de licențiere a profesiei de avocat și anularea hotărârea Comisiei Speciale privind alegerea membrilor Comisiei de licențiere din 22 septembrie 2015 privind alegerea și validarea rezultatelor alegerii membrilor Comisiei de licențiere, nu s-a justificat sub nici o formă adoptarea părții din hotărâre prin care s-a decis de a anunța un nou concurs pentru alegerea membrilor Comisiei de licențiere și a numi o Comisie Specială pentru alegerea membrilor Comisiei de licențiere.

Instanța a menționat că, în procesul examinării cauzei, pîrîtul nu a făcut dovada legalității actului contestat, și drept urmare, nu și-a executat obligația de a demonstra legalitatea acestuia. Nu a fost prezentată nici o probă directă, pertinentă și admisibilă prin care s-ar combate probele și argumentele prezentate de reclamantă. Totodată, de către pîrît nu a fost invocată nici o normă dintr-un act legislativ la care raportând actul contestat, instanța de judecată ar fi avut posibilitatea de a nu aplica prevederile art. 26 alin. (1) lit. a), b) sau c) din Legea contenciosului administrativ.

Prin decizia din 31 octombrie 2018 a Curții de Apel Chișinău s-a admis apelurile declarate de către Uniunea Avocaților din Republica Moldova și Airapetean Artur, Căpățînă Ion, Spînu Ludmila, Chebac Ala, Coadă Tudor, Drăguță Petru, Guzun Vasile, Rogac Lucian, Tăbîrță Adrian, Tetelea Eugeniu, Vlas Gheorghe, și s-a casat hotărârea Judecătorei Chișinău, sediul Rîșcani din 16 februarie 2018, fiind adoptată o hotărâre nouă prin care acțiunea înaintată de Eni Oleg, Furtună Iulia, Martin Daniel, Mihailov-Moraru Veronica, Postu Ion, Tîșcic Feodosia, Urschi Laura, Belei Elena către Uniunea Avocaților din Republica Moldova, intervenienți accesorii Airapetean Artur, Căpățînă Ion, Spînu Ludmila, Chebac Ala, Coadă Tudor, Drăguță Petru, Guzun Vasile, Rogac Lucian, Tăbîrță Adrian, Tetelea Eugeniu, Vlas Gheorghe, Ulianovschi Gheorghe, Grajdan Viorel, Zaharia Procopie, Vîrlan Ion privind anularea hotărârii Consiliului Uniunii Avocaților din 29 ianuarie 2016, s-a respins.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a constatat că potrivit Legii cu privire la avocatură nr.1260-XV din 19 iulie 2002, hotărârea Consiliului Uniunii Avocaților din 29 ianuarie 2016 a fost emisă de un organ competent, în limitele împuternicirilor acordate prin lege. Or, fiind organ emitent a hotărârii din 26 iunie 2015, Consiliul Uniunii Avocaților a dispus de prerogativa legală de anulare a propriei hotărâri, în baza cererii depuse de o persoană interesată.

La caz, Consiliul Uniunii Avocaților, acționând în corespundere cu prevederile art. 15 alin. (2) lit. b) din Legea contenciosului administrativ nr.793-XIV din 10 februarie 2000, examinând cererea prealabilă a conchis asupra temeiniciei acesteia, anulând actul administrativ contestat. Legalitatea și oportunitatea actului administrativ sunt controlate de autoritățile emitente, după caz, cele ierarhic superioare, care au dreptul de revocare, respectiv de anulare a actelor administrative ilegale și inoportune, drept de care a dispus Consiliul Uniunii Avocaților în speța dată.

Colegiul Civil a notat că, partea reclamantă nu a probat faptul că actul administrativ contestat, la caz, hotărârea Consiliului Uniunii Avocaților din 29 ianuarie 2016 ar fi fost emisă de un organ neîmputernicit sau cu încălcarea prevederilor legale. Or, nici din acțiunea reclamantilor, nici din declarațiile acestora, nu poate fi stabilit căror norme legale contravine actul emis de Consiliul Uniunii Avocaților, alegațiile părții reclamante fiind declarative.

La 18 ianuarie 2019 Oleg Eni, Iulia Furtună, Daniel Martin, Veronica Mihailov-Moraru, Ion Postu și Feodosia Tîșcic au declarat recurs solicitând casarea deciziei din 31 octombrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, cu menținerea hotărârii din 16 februarie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani.

În susținerea recursului au invocat prevederile art. 432 alin. (2) lit. c), alin. (4) Cod de procedură civilă.

În motivarea recursului au indicat că instanța de apel prin sintagma din pct. 72 al deciziei: „partea reclamantă nu a probat faptul că actul administrativ contestat... ar fi fost emis de un organ neîmputernicit sau cu încălcarea prevederilor legale”, a interpretat eronat legea și anume art.24 alin. (3) al Legii contenciosului administrativ. Astfel instanța de apel a notat că sarcina probațiunii în ceea ce ține de competența Consiliului Uniunii Avocaților de a emite actul administrativ, ar reveni reclamantilor, or competențele Consiliului Uniunii Avocaților sunt stabilite de lege, iar sarcina probațiunii legalității actului emis cade pe seama pîrîtului.

La fel instanța de apel a indicat că „or, nici din acțiunea reclamantilor, nici din declarațiile acestora nu poate fi stabilit căror norme legale contravine actul emis de Consiliul Avocaților, alegațiile părților fiind declarative”. Reclamantii au indicat temeiurile de drept ce duc la nulitatea actului administrativ contestat, iar instanța de apel, cercetând cu diligență materialele cauzei și ascultând argumentele părților urma să se expună asupra acestora, însă le-a ignorat.

Temeiurile nulității hotărârii Consiliului Uniunii Avocaților din 29 ianuarie 2016 sunt următoarele: hotărârea nu este motivată, adică nu conține raționamentele Consiliului ce au dus la soluția emisă; nu au fost prezentate înscrisuri cu valoare probantă drept dovadă a legalității actului contestat, care ar indica motivele cererii avocatului Ion Vîrlan și care argumente au fost reținute sau respinse de Consiliul Uniunii Avocaților în favoarea emiterii hotărârii din 29 ianuarie 2016; a fost admisă o cerere vădit tardivă contrar prevederilor art. 43 alin. (11), (13) din Statutul profesiei de avocat și art.14, 26 alin. (1) lit.a) din Legea contenciosului

administrativ; contrar prevederilor art. 30 al Legii cu privire la avocatură, Consiliul neavând competență legală a anulat o hotărîre, prin ce a depășit atribuțiile stabilite; nici legea cu privire la avocatură, nici Statutul Profesiei de avocat nu prevede revocarea membrilor Comisiei de licențiere a profesiei de avocat, mandatul membrului fiind irevocabil; hotărîrea nu a fost comunicată reclamanților contrar prevederilor art.43 alin. (10) din Statutul Profesiei de avocat, or aceasta viza direct interesele lor; pe site-ul Uniunii Avocaților a fost indicat că hotărîrea a fost adoptată din propria inițiativă, fapt ce atestă lipsa transparenței decizionale, așa cum hotărîrea a fost emisă la cererea lui Ion Vîrlan.

Au indicat că instanța de apel eronat a interpretat art. 2 și 3 al Legii contenciosului administrativ, or Vîrlan Ion urma să indice esența încălcării drepturilor sale recunoscute prin lege. În cazul dat careva drepturi a terțului Vîrlan Ion, care ar fi recunoscute prin lege nu au fost vătămăte, instanța de apel examinînd legalitatea actului administrativ, de fapt nici nu a supus verificării temeiului adresării lui Ion Vîrlan, pretinsul drept vătămat prin actele anulate de Consiliu, neefectuînd astfel cercetarea multiaspectuală, completă a tuturor probelor din dosar în ansamblul și interconexiunea lor.

Important este și faptul că deși cererea de apel a fost semnată doar de o parte din persoanele care au declarat apel, lipsind semnăturile lui Chebac Ala și Guzun Vasile, instanța de apel a admis apelurile declarate de toate persoanele indicate în antet. Însă conform proceselor-verbale a ședințelor de judecată la Curtea de Apel Chișinău Chebac Ala și Guzun Vasile în ședință nu s-au prezentat, nu au depus cerere în sensul susținerii sau nu a apelului, iar instanța de apel și-a depășit limitele apelului supus examinării.

Au indicat că instanța de apel a admis apelurile declarate fără a-și motiva soluția în măsura în care s-a limitat la citarea normelor de drept și concluzionând că actul contestat este legal, iar acțiunea în anulare neîntemeiată, astfel nefiind oferite argumente în susținerea poziției instanței de apel, se atestă lipsa temeiurilor de casare a hotărîrii primei instanțe.

Decizia instanței de apel sub aspect complex conține termeni vagi și noțiuni largi, fără a fi făcută legătură logico-juridică cu circumstanțele cauzei, fiind interpretate eronat norme de drept material, fiind însușite argumentele apelanților, fără a se da răspuns din ce temei se concluzionează ilegalitatea hotărîrii primei instanțe.

Completul reține că prezentul litigiu a fost soluționat în baza Legii contenciosului administrativ nr. 793-XIV din 10 februarie 2000.

Prin Legea nr. 116 din 19 iulie 2018, a fost adoptat Codul administrativ al Republicii Moldova, care în conformitate cu art. 257 alin. (1) Cod administrativ a intrat în vigoare la 01 aprilie 2019, iar potrivit alin. (2), la data intrării în vigoare a prezentului cod se abrogă Legea contenciosului administrativ nr. 793-XIV din 10 februarie 2000.

În conformitate cu art. 258 alin. (3) Cod administrativ, procedurile de contencios administrativ inițiate pînă la intrarea în vigoare a prezentului cod se vor examina în continuare, după intrarea în vigoare a prezentului cod, conform prevederilor prezentului cod. Prin derogare, admisibilitatea unei astfel de acțiuni în contenciosul administrativ se va face conform prevederilor în vigoare pînă la intrarea în vigoare a prezentului cod. Prevederile prezentului alineat se vor aplica

corespunzător pentru procedurile de apel, de recurs și de contestare cu recurs a încheierilor judecătorești.

Din sensul normei de drept enunțate urmează că, legiuitorul a optat pentru principiul aplicării imediate a noilor reglementări procedurale, însă rezultând din aceeași normă legală, Completul va examina admisibilitatea cererii de recurs prin prisma prevederilor Codului de procedură civilă, avînd în vedere că prezenta procedură de contencios administrativ a fost inițiată pînă la intrarea în vigoare a Codului administrativ.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Materialele dosarului confirmă faptul că decizia din 31 octombrie 2018 a Curții de Apel Chișinău a fost expediată pentru cunoștință părților la proces la 19 noiembrie 2018 (f.d. 145).

Astfel, recursul declarat de Oleg Eni, Iulia Furtună, Daniel Martin, Veronica Mihailov-Moraru, Ion Postu și Feodosia Tîșcic la 18 ianuarie 2019, a fost depus în termenul prevăzut de lege.

În conformitate cu art. 439 alin. (2), (3) Cod de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. În cazul neprezentării referinței în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se decide în lipsa acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin.(2).

La 10 februarie 2019 în adresa intimațiilor a fost expediată copia recursului declarat de Oleg Eni, Iulia Furtună, Daniel Martin, Veronica Mihailov-Moraru, Ion Postu și Feodosia Tîșcic, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței la recurs.

La 14 mai 2019 Uniunea Avocaților din Republica Moldova, reprezentată de avocatul Sergiu Barbăneagră, a depus referință pe marginea recursului declarat, prin care solicită declararea ca fiind inadmisibil a recursului depus de Oleg Eni, Iulia Furtună, Daniel Martin, Veronica Mihailov-Moraru, Ion Postu și Feodosia Tîșcic împotriva deciziei din 31 octombrie 2018 a Curții de Apel Chișinău.

Examinînd temeiurile recursului declarat de către Oleg Eni, Iulia Furtună, Daniel Martin, Veronica Mihailov-Moraru, Ion Postu și Feodosia Tîșcic, în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;

- b¹) a aplicat o lege care a fost declarată neconstituțională;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) cauza a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) cauza a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea cauzei au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărîrea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvîrșirea altor încălcări decît cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Oleg Eni, Iulia Furtună, Daniel Martin, Veronica Mihailov-Moraru, Ion Postu și Feodosia Tîșcic nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Or, argumentele invocate în recurs se referă la dezacordul recurenților cu soluția pronunțată de către instanța ierarhic inferioară și nu redă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau de drept procedural, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate și urmează a fi respins.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform Secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei se precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă faptul că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod

flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă din recursul declarat nu rezultă încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

Cît privește dreptul justițiabilului „de a fi auzit de o instanță”, garantat de art. 6 § 1 al Convenției Europene a Drepturilor Omului, instanța notează că obligația de a motiva o hotărîre judecătorească poate varia în funcție de natura deciziei în cauză (a se vedea *inter alia*, *Helle vs Finlanda*, 19 decembrie 1997, parag.55; *Hansen vs Norvegia*, 2 octombrie 2014, parag.71-74). De fapt în concepția instanței europene, articolul 6 § 1 nu impune motivarea detaliată a deciziei unei instanțe de recurs, care întemeindu-se pe dispozițiile legale specificate, respinge un recurs ca fiind „lipsit de șanse de succes”, ceea ce s-a constatat în cazul de față (a se vedea, *mutatis mutandis*, *Papaioannou vs Grecia*, 2 iunie 2016, parag.45 sau *Baydar vs Olanda*, 24 aprilie 2018, parag.46).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibil recursul declarat de Oleg Eni, Iulia Furtună, Daniel Martin, Veronica Mihailov-Moraru, Ion Postu și Feodosia Tîșcic.

În conformitate cu art. 258 alin. (3) Cod administrativ, art.art. 270, 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se declară inadmisibil recursul depus de Oleg Eni, Iulia Furtună, Daniel Martin, Veronica Mihailov-Moraru, Ion Postu și Feodosia Tîșcic.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Valeriu Doagă

judecătorii

Tamara Chișca-Doneva

Victor Burduh